

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliserats i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

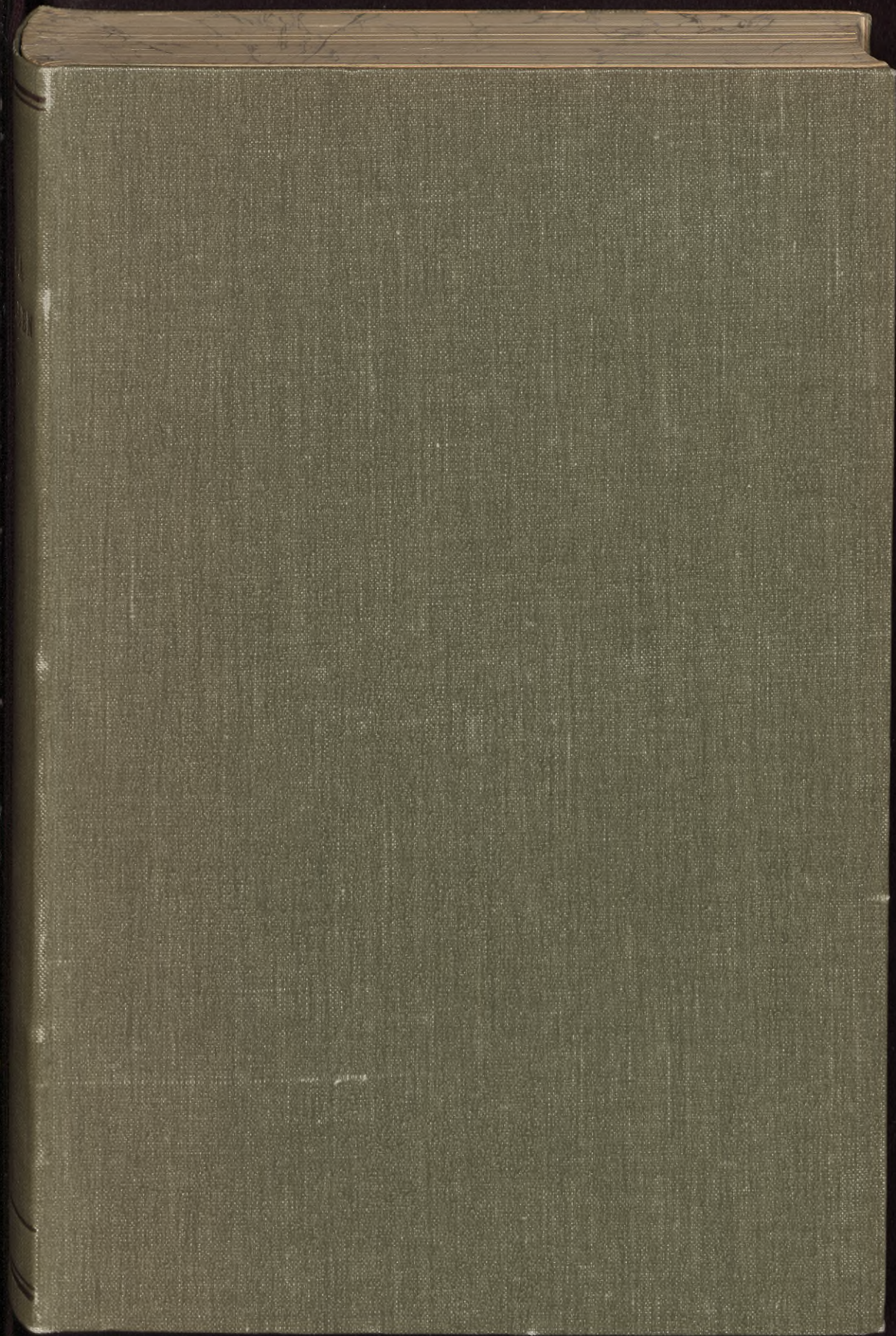
GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LUNDS
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

VETENSKAPLIGA BIBLIOTEKET UMEÅ

• VETENSKAPLIGA BIBLIOTEKET UMEÅ •

• VETENSKAPLIGA BIBLIOTEKET UMEÅ •

EX
LIBRIS

*Lektor Per Åströms
boksamling, skänkt
till biblioteket*

1953

VETENSKAPLIGA BIBLIOTEKET UMEÅ

UNIVERSITETSBIKLIOTEKET

UMEÅ

fP

128

Umeå universitetsbibliotek

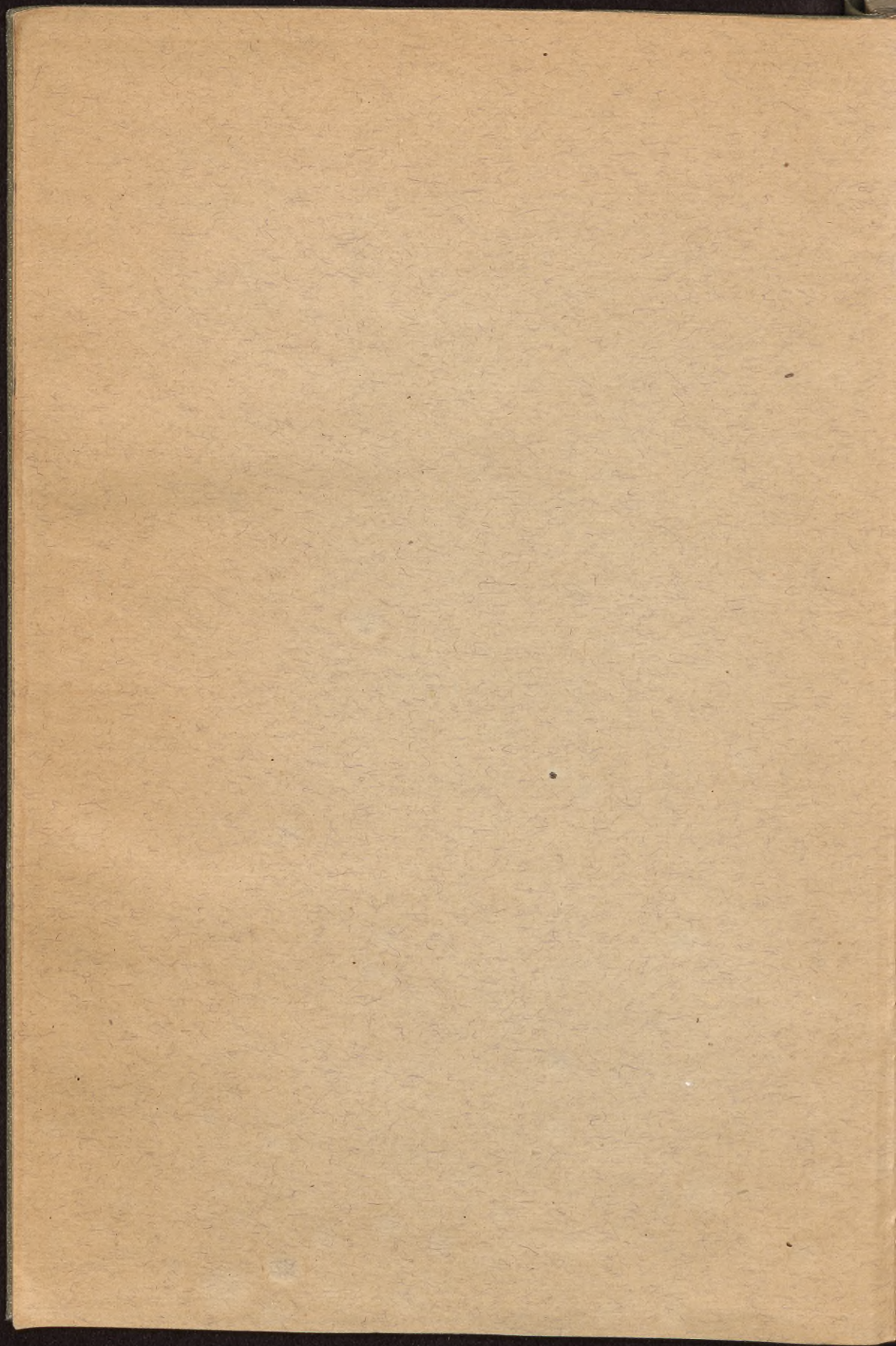
00001435803

EJ HEMLAN

UNIVERSITETSBIBLIOTEKET

10. SEP 1968

• UMEÅ

NYARE BIDRAG TILL KÄNNEDOM OM
DE SVENSKA LANDSMÅLEN

OCH

SVENSKT FOLKLIF

TIDSKRIFT

UTGIFVEN PÅ UPPDRAG AF

LANDSMÅLSFÖRENINGARNA I UPPSALA, HELSINGFORS OCH LUND

GENOM

J. A. LUNDELL

BIHANG II

STOCKHOLM & UPPSALA
1884—1894

THE SWEDISH LINDSMÄLLER

STAVANT POLKAT

ELDSKIFTEN

LÄS OCH ÖVERMÅNIGAN I ÖPPNA BOKSÄLLER

1883

1883

BILAGOR II

Ex.	1	Fccrp
D.	8/53	K. 25
L.	G	I.
VEFENSKAPLIGA BIBL. UMEÅ		

NYARE BIDRAG TILL KÄNNEDOM OM
DE SVENSKA LANDSMÅLEN OCK SVENSKT FOLKLIF. BIH. II. 3.

1500- OCH 1600-TALENS
VISBÖCKER

UTGIFNA

AF

ADOLF NOREEN OCH HENRIK SCHÜCK.

III. BARBRO BANÉRS VISBOK.

—◆◆—
UPSALA 1889
AKADEMISKA BOKTRYCKERIET
EDV. BERLING.

DE SVEDSKA LÄRSMÄRKEN OCH STYRAN FÖR LÄRARE. BOK II.

1800-ÖFR 1000-TALEN

VISBÖCKER

AV
LÄRARE
OCH
LÄRARE

III. BÄRRO KÄNNE VISOR

ENLIGT
LÄRARNAS FÖRBAND

Barbro Margretha Banérs visbok tillhör Herr Grefve Axel Mörner och förvaras på egendomen Espelunda. Boken, som har ett vanligt kvartformat, är bunden i svart skinn och innehåller 221 blad, af hvilka skrifvaren dock endast användt bl. 2—33; visboken kan således sägas blott vara påbörjad. Stilen är en prydlig och lättläst skönskrift. Skilnaden mellan stora och små bokstäfver är dock föga utpräglad, hvarför vi vid deras återgifvande stundom torde hafva misstagit oss. På permens innersida står namnet Barbro Margretha Baner.

Denna adelsdam, hvilken troligen både ägt boken och afskrifvit de där införda visorna, var dotter af Axel Gustafsson Banér och dennes andra fru Ebba Brahe. Hon föddes enligt Anrep den 5 maj 1634 och gifte sig 1657 med Friherre (sedermera Grefve) Göran Gyllenstjerna. Då hon i denna bok tecknar sig med sitt eget och ej med sin mans familjenamn, förefaller det, som om visorna skrifvits före giftermålet. Detta antagande vederlägges dock af visan 2. Denna måste nämligen vara författad mellan 2 april 1658, då utskottsmötet i Göteborg började, och utbrottet af det nya kriget med Danmark i augusti 1658. Möjligen var boken ämnad att användas 1657, då den tjugutreåriga ägarinnan införde sitt namn å permens insida, men af en eller annan anledning kom den ej till bruk förr än något af de följande åren.

Äfven vid korrekturläsningen af denna visbok hafva vi haft att glädja oss åt Docenten Lundells värksamma biträde.

För den beredvillighet, med hvilken Herr Grefve Axel Mörner ställt visboken till utgifvarnas förfogande, bedja dessa få hembära honom sin tacksägelse.

Herrens Margaretha Batters vidskick till Herr Gustaf Axel
Höner och förvaras på ordinarie ställe. Båda som
har ett värdigt förhållande, är borden i varit sedan och mer
heller 221 stund, ut vilken skrivelsen dock redan såvitt till
2-33; vidskick som vilken äro som på följande ställen
är på grund af tillräckligt skänsligt. Skiljanden mellan stö-
det som dock tillräckligt är dock föga utpräglat, ty till
denne åtgärdsakt stundom förde båda ständerna ut. I 2 par-
tens ingående står namnet Herrens Margaretha Batters.

Denne skiljanden, vilken tillgripes både i 2 par-
tens ständerna, är tillräckligt visat ut i Axel Gustafsson
hand och dessas ständ ut i Koda ständ. Herrens vidskick
år 1754 och 1755 och till sig 1757 med Herrens veder-
mån Gustaf Gustaf Östman. Ut som i denna bok dock
ut sig med till sig och ut med sin mans handskrift, för-
läter det som en visning till sig för ständerna. Detta
utgående förhållande dock ut i 1758, ut ständerna i
igen vara förtändt mellan 2 april 1758, ut ständerna i
Göteborg ständ, och ständerna ut det nya ständet med sin
munt i augusti 1758. Möjligen var båda ständerna ut ständerna
1757 ut den ständerna ständerna till ständerna
förstod ständerna, men ut en eller annan ständerna kan det
ut till ständerna för ut ständerna ut de följande ständerna.

Även vid konferensstämman ut ständerna vilken till
till ut ständerna ut i Poconter Landets utskottens ständerna,
för den berätteligheten, med vilken Herr Gustaf Axel
Höner till ständerna till utskottens ständerna, både dessa
ut ständerna honom ut ständerna.

1.

[1]

1.

Dhe Hiältar the Liggia Slagne,
Så widdt om Swäriges Landh,
Alt sedan her Säne Fålkwarsson
bordt Tog det Lillie wan,
der liggia the hieltar slagne.

2.

Ther war stoor yänka I Swerige,
och Hiältarna wore wreda,
Alt sedan The herrar af Fålkungars Äth,
The bruto Wreta Kloster neder
der Liggia the hieltar slagne.

3.

Konung Magnus han Bodde I Swerige
han war både rük och kääat,
Så skiöna tå Ätte han dättrar Twå,
The fågersta man medh ögon sågh,
der liggia the hieltar slagne.

4.

Konung Magnus Låter en Herredagh hålla
 och the rådde Alla så,
 Ståldt Elin skulle i Wreta Kloster,
 och Ståldt Carin för Landet Ståå,
 der Liggia the hieltar slagne.

[2]

5.

Stålt Elin Skulle I Wreta Kloster,
 Att blifwa der några Åhr,
 sedan skulle hon hafwa Kungen af Spanien,
 medh alt det han äga fåår,
 der Liggia the hieltar slagne.

6.

Det war Her Sone Falkwarson,
 han talar till broder her Knut,
 wele wÿ Ryda till wreta Kloster,
 och taga Ståldt Elin ther Vth,
 der Liggia the hieltar slagne.

7.

Draga wÿ oss till wreta Kloster,
 och winna wÿ den möö,
 får det konung Magnus hennes fader weta,
 för hennes skuldh måste wÿ döö,
 der Liggia the hieltar Slagne.

8.

Thet war och the ädla Härrar
 och bodo the sadla sina hestar,
 wele wÿ rida till Vpsala,
 Konung Magnus hemma ath giesta,
 der Liggia The hieltar Slagne.

9.

[3]

The Herrar the Redo till Vpsala,
 på Slättet tå monde the giästa,
 The frågade fast effter konung Magnus,
 thet war icke för hans besta,
 der Liggia The hieltar Slagne.

10.

Jnkom och den Liten hofdrenge,
 war Klädd J Kiortelen grå,
 Konung Magnus han ligger i Höga Lofft,
 alt i så lång en Trå,
 der liggia the hieltar Slagne.

11.

Kungh det war Rÿka Magnus,
 dödde Then samma Natt,
 Så brådt tå blefwe, the Tÿender
 The Ädla herrar sagt,
 der Liggia the hieltar slagne.

12.

Thet war Her Sohne Falkwarsson,
 han lätt sin gångare Springa,
 så gierna gifwer iag vth penningar
 alt för hans Siähl att Ringa,
 der liggia the hieltar slagne.

13.

[4]

Thet war Her Sone Falkwarsson,
 Han talar Till sin broder her Knut,
 nu wele wÿ Rÿda till Wreta klöster
 och taga Stålt Elin der Vth,
 der Liggia the hieltar slagne,

14.

Draga wÿ oss till wreta Klöster,
och winna wÿ den wÿff,
weta må tu min broder her Knut
den Iungfru skall blifwa min,
der Liggia the hieltar slagne.

15.

Stålt Elin hon drömde en dröm om Natt
i sängen der hon Låg,
Arla om mårgeonen hon waknade,
hon sade sin moster der af,
der Liggia the hieltar slagne.

16.

Jagh drömbde att min fadhers Falkar,
The för Ostan flugo,
iag fruchtar iag får sårg Vtj min bröst
det går mig sällan Vthur hugen,
der Liggia the hieltar slagne.

[5]

17.

Jagh drömbde att min fadhers¹ Falkar,
The wore ey flere än Tree,
The flugo Öfwer vårt klöster taak,
så ynkelig Lågo² the,
der Liggia the hieltar slagne.

18.

Jagh drömbde alt om den willande Örn
och så den willande Gam,
the begÿnte sig een Träta emillan
och flugo Vtj min fampn,
der Liggia dee hieltar Slagne.

¹) Hdskr. fadhers.

²) Hdskr. snarast låga.

19.

Dett war och den Abbedissan.
 hon skulle den drömmen Vtbtöda,
 Thet är the herrar af fälkungars¹ äth,
 dhe willia om tig Strida,
 der liggia dee hieltar slagne.

20.

Drömbde tigh att tin Fadhers Falkar,
 The wore ey flere än tree,
 det är her Sone folkwarsson,
 han gör tig både ångest och wee
 der Liggia the hieltar slagne.

21.

[6]

Drömbde tigh om den willande Örn,
 och så then willande Gam,
 det blir her Sohne folkwarsson,
 han gör tig både ångest och harm
 der liggia dhe hieltar slagne.

22.

Siu gångor tå Rede the ädla Herrar
 Klosteret Rundt om kring,
 Och mitt opå den Klostermur
 der bruto the herrar sig Jn,
 der Liggia the hieltar slagne.

23.

Wacknadhe och den Abbedissan
 I Sängen ther hon Låg,
 hwem brüter vppå vår Klostermur
 eller hwem buldrar så.
 der Liggia dhe hieltar slagne.

¹⁾ Hdskr. falkungars.

24.

Nedher kom Liten Klostermöö,
 war klädd i kiortelen blå
 Hwem brýter Vppå wår klostermur,
 eller hwem buldrar så
 der Liggia dhe hieltar slagne

[7]

25.

Höre tu Liten Klöstermöö
 alt Hwadh iag säger tig,
 och hwar tå såfwer Stoldt Elin
 tu dölge det intet för mig,
 der liggia dhe hieltar slagne.

26.

Thet Huus thet är af marmorsteen,
 och taket är täkt medh blý,
 och sängen är medh silke vpredd
 der Jungfrun sofwer vtj,
 der liggia the hieltar slagne.

27.

Inkomm liten Klostermöö
 war Kledd J Kiortelen fin,
 her Knut han brýter wår Klostermur,
 her Sone will her Jn,
 der ligger the hieltar slagne.

28.

Her Knut han brýter wår Klåstermur
 her Sone will her Jn,
 så sleckte the Vth the stora waxliuss
 som brunno för Ståldt Elin,
 der Liggia the hieltar slagne.

29.

[8]

Waknadhe lungfrunes yngsta Riddar,
han talte till sin medbröder altså,
wele wý wåga wårt Vnga Lýff
för kära Jungfru wår,
der Liggia dee hieltar slagne.

30.

Icke kunde the Stålt Elin,
medh goda ther Vth fåå,
för än hennes .12. Riddare
ther döde för dören Låg,
der liggia the hieltar slagne,

31.

Barhufwudh och medh baran foot
tå förde The henne af döör,
aldrig hördes någonn Kungedåtter
så ynkelig blifwa fördh
der Liggia the hieltar slagne.

32.

Så kastade the öfwer Hennes gola Håår
en kapp och den war blå,
så Lýffte the henne på gångaren sin,
och förde henne åter ifrå,
der Liggia the hieltar slagne

33.

[9]

The Redo sigh åt wågen fram,
och Öfwer Wreta bro,
hören i Ståltén Elin lilla
i Låfwen min broder eder Troo,
der liggia The hieltar slagne.

34.

I Tügen Her Knut Falkwarson,
 I säyen icke så,
 iag hafwer det offta till förende sworit
 her Sone skulle mig aldrig få,
 der liggia the hieltar slagne.

35.

Thet war Stälten Elin
 hon talte ett Ordh för sig,
 får det min fader Konung Magnus weta,
 han hempnas det wist för mig,
 der liggia the hieltar slagne.

36.

Thet war her Sone Falkwarson,
 han yppade all hennes sorg,
 Kung Magnus Ligger i höga Lofft
 alt på förgylta bäär,
 der Liggia the hieltar slagne

[10]

37.

Är thet sandt i säyen för migh,
 Konungh Magnus min fadher är dödh,
 så är thet ingen i werlden till
 som mig hielper af min nödh,
 der liggia the riddare slagne.

38.

Thet war Her Sone Falkwarsson,
 han fördhe henne oppå sin borg,
 och det will iag försanning säya
 hon lefde dagelig sig till sorg
 der Liggia the hieltar slagne.

39.

The Lefde tillsamman I. 15. Åhr,
 och Lefdhe the nu så,
 att ingen till den andre sadhe,
 medh gledie antingen ney eller Ja,
 der Liggia the hieltar Slagne.

40.

Det war alt om en Onsdagh,
 Stålt Elin fick håll i sin syda,
 hon badh till Gudh så Innerlig
 ath tyden skulle snart Lyda,
 der Liggia the hieltar slagne.

41.

[11]

Det war Stålt Elin
 hon talte till tärnor¹ Twå
 i beden her Sone falkwarsson
 i stugan Jn till mig gåå,
 der liggia the hieltar slagne.

42.

Jnkomme tå the tärnor Twå,
 wore Kledd i kiortelen Rödh,
 her Sone willen i till Ståldt Elin gåå,
 iag fruchtar hon blifwer dödh,
 der Liggia the hieltar slagne.

43.

Inkom her Sone Falkwarsson
 war kledd i Skarlakan skin.
 hwÿ sende i mig budh så brått
 iag skulle gå ifrån gäster min,
 der Liggia the hieltar slagne.

¹⁾ Hdskr. tärnar,

44.

Iagh Hafwer ett Sting i min syda fådt
 iag hoppas att iag skall döo,
 iag tackar Gudh Fader i himmelryk
 som mig Låssar af min nödh,
 der liggia dhe hieltar slagne.

[12]

45.

Thet war Her Sone Falkwarsson,
 han klappar henne widh kind,
 förlåt mig all min skuldh och bråt
 aldrakiäresten min.
 der Liggia the hieltar slagne.

46.

Iagh kan eder aldrig förlåta,
 alt för den stoorä harm,
 J togen' min liten Tienstmöo
 och Lade henne vppå eder arm,
 der Liggia thee hieltar slagne,

47.

Då toge i min TiensteMöo,
 och lade henne på bälstern blå,
 men mig hafwen i både bannat och slagit,
 och dragit mig i mit hår
 der liggia the hieltar slagne.

48.

Det war her Sone Falkwarson,
 han Klappade henne på sin kin,
 förlåt mig all min skuldh och bråt
 aldrakiäreste min.
 der liggia the hieltar slagne.

¹⁾ Hdskr. tagen.

49.

[13]

Iagh Kan eder aldrig forlåta,
 alt för thet stoorå wee
 .7. döttrar hafwer iagh medh eder fååt
 iagh måtte dem aldrig see.
 der liggia the hieltar slagne.

50.

Siu döttrar hafwer iagh medh edher fådt
 alt medh een så stor Möda,
 The 3. Jungfrur Lefwa än,
 the .4. äre döda,
 der liggia Thee hieltar slagne.

51.

Så snart tå blef den wäggen
 alt medh skiönt silke beredd,
 Tå blefwe the ädla Jungfrur
 alt för sin moder Ledd,
 der liggia the hieltar slagne.

52.

Tu war wälkommen Ståldt Carin,
 och äldsta dätter wår,
 Tu war wälkommen Ståldt Cirstin
 kungens i Spanien wåna Gemål,
 der liggia the hieltar slagne

53.

[14]

Tu war wälkommen Ståldt Adelin,
 och yngsta dätter min,
 giff tu tig i Kloster Jn,
 och bedh gådt för K: moder tin,
 der Ligger hielten slagen.

54.

Hör tu Ståldt Carin,
tu lydth tin Moders Ordh,
tu Låfwa tig aldrig Magnus Benedictson
han blifwer tig aldrig godh,
der Ligger hielten slagen.

55.

Thet war Ståltten Carin
Hon swaradhe sin moder så,
det kan Gudh willia iag Lefwer
så lenge iag seer huru mig will gåå,
der Liggia the hieltar slagne.

56.

Det war Ståltten Elin
hon swarade henne så snart,
det will iag försanning säya
tu brår på tin faders art,
der liggia the hieltar slagne.

[15]

57.

Thet war Stålt Adelin,
Hon swarar uppå sin sann,
intet gifwer iag mig i Klöster
iag tager mig fast heller een man,
der Liggia the hieltar slagne.

58.

Thet war Stålt Elin,
Hon wredh sina hender i harm
må iag icke blifwa hörddh
ett ordh Vthaf mit egit barn,
der liggia the hieltar slagne.

59.

Thet war Ståltén Adelin,
och henne ran tårar på kin,
iag gifwer mig gierna i kloster
effter eder willia K. moder min,
der liggia the hieltar slagne.

60.

Jagh blef i Kloster gifwen
alt medh en silkes särk
der Vth tå blef iag tagen
medh een stoor hiertans werk,
der Liggia the hieltar slagne.

61.

[16]

Det war Her Sone Falkwarson,
han klappade henne på kin,
förlåt mig all min skuldh och bråt
aldrakiereste min
der Liggia dhe hieltar slagne.

62.

Förlåt mig all min Skuldh och brådt,
aldrakiäreste min¹,
och allt det iag hafwer giort eder emot,
så skall iag nu till Rom at gå,
alt medh min bara foot²,
der Liggia de hieltar slagne.

63.

Gå I Eder till Rom
och så till Jerusalem
förgiäter icke mina 12. Riddare
förgiäter icke them,
der Liggia dhe hieltar slagne.

¹) Dessa två ord genom misstag hitförda från föreg. strof.

²) Hdskr. möjligen fodt.

64.

Fram tå Stego the. 3. Jungfruer
och them Ran tårar på kin,
så flydde the sin fader wåndskap
Vthaf kär moder sin,
der Liggia the hieltar slagne.

[17]

65.

I Läggen nu af eder Skarlakan Skin
i sliten wäll Kappan blä,
J tagen nu eder een Riddaredåtter,
een kungedåtter i aldrig mer få,
der Liggia the hieltar slagne.

66.

Det war Ståltén Elin,
wände sikh till wäggen så bråt,
det will iag försanning säya
hon dödde then samma Natt
der Liggia the hieltar slagne.

67.

Det war Her Sone Falkwarson,
han låter henne ärlig begrafwa,
så lätt han hennes kista beslå
alt medh förgylta bokstafwer,
der Liggia dhe hieltar slagne.

2.

Konung Carls Wijsa Siunges efter Olle Strångesons [18]
Melodij.

1.

Konung Carel han Råder I Swealundh.
och Låter sina hofmän Vthryda.
Medh Glimmande hielmar margelundh
dhe Skulle moot Hedukar Strida
I Ryden medh mig Om een Affton.

2.

Konung Carl han Ryder på en Apelgrå häst
hans Kiämpare dee äro så Raske.
honom tiende wäll både håfmän och Präst
medh gyllene harnisk han braskar
I Ryden medh mig Om een Affton.

3.

Dhe sigh I Skepen sättia In.
Medh silkes flaggor och bulsanor
Så foro dhe Öfwer medh een godh windh
dhet Ruskar vnder hiällmar och Ahner
I Ryden medh mig om een Affton.

4.

[19]

Dhe Laggia till wedh Pomerska Strandh.
Snöde Ammiraler och wige båtmän
Konung Carl han ryder då först på Landh
Medh så många Tusendh kække hofmän
I Ryden medh mig om een Affton.

5.

Dhe Rÿda sigh för Warschow Fram.
 der dunderar Vnder berg och dahlar
 dhe Söfwa så mången Tapper man
 Så ath blodén i wixelen Sqwalar
 I Rÿden medh mig Om een affton.

6.

Der Falla Tartare och Swarta Cossaker.
 medh Kograr och well Spente bogar
 der falla Massover och snöde Polacker
 der falla både höga och Låga
 I Rÿden medh mig Om een Affton.

[20]

7.

Konung Casmir rÿmmer af Landet Vth
 har äre Starke Giester Inkompne
 Och får iag intet hielp af Sancte Knut
 Iag mister både Rÿket och Croonan
 I rÿden medh mig Om een Affton.

8.

Dher Pösa och Swälla dhe Öyar wedh Bellt.
 och ruska sig som dhe mest förmää
 dee willia nu reesa moot Swerige i feldt,
 Konung Carl han war nu Långt der ifrå
 I rÿden medh mig Om een Affton.

9.

Konung Carl han Kastar sin Häst omkring
 min drättning och rÿke will iag då frÿa,
 Och rÿder så der medh åth Juteländh Jnn,
 medh Tÿotusendh på hwar sydha,
 I Rÿden medh mig Om een affton,

10.

[21]

Dhe Swenskas hästar dhe Trafwa så Högd.
 det bäfwar både danska och Jutar
 Fredrichz Vdd som war så well bygd
 för blinckande swerdet han Lutar.
 I rýden medh mig om een Affton.

11.

Konung Carl han rýder på Fyén In.
 Starke Strömmen han frýsser
 danske hoffmän få eet annat sinn
 Deres blodh både Kállnar och rýser
 I Rýden medh mig om een Affton.

12.

Dhen Brusande Siöö och Wällande Haff.
 måste nu wara broo och brýggia
 ber kommer Sweea Konung Carl Gustaff
 han achtar på Seelandh ath byggia
 I Rýden medh mig om een Affton.

13.

[22]

Konung Carl han skiner medh glimmande glaff
 hans Kiempare äro så boldhe
 det darrar Selandh och Kiöpenhambns Stadh
 dhe äro nu i Swenskas wälde
 I rýden medh mig om een Affton.

14.

Konung Carl han wänder sin häst omkringh
 een wäldoger herre Öfwer alla.
 Och får iag Hallandh, Skåhne och Bleking
 Jag låter min wrede snart falla.
 I Rýden medh mig om een Affton.

15.

Dhe Ährlige Byskoper af Trånhem och Lundh.
 medh Bornhollms Öyar dhe wäna
 Baahuss Lähn och i samma Stundh
 Ewiglig dhe swärige nu Tiäna
 I rýden medh mig om een Affton.

[23]

16.

Konung Carl han sitter I Giöteborgh.
 sin Kiäreste drättning widh handen
 För Öyarna bär han ingen särg
 han råder Öfwer fasta landet.
 I rýden medh mig om een Affton.

17.

Konung Carl och hans Ädhle Män.
 sampt Präster borgare och bönder
 dhe gledia sig nu hwar och een
 Gudh låte dhem sin Nåd aldri sönia
 I Rýden medh mig om een Affton.

18.

Tack hafwe Konung Carl den högh Ädla herre
 sampt hans Kiempar och trogne män
 Sweriges Rýke det blifwer nu Större,
 och¹ råder öfwer Östrasiö och nårska Landen
 I Rýden medh mig om een Affton.

[24]

19.

Lýflandh och Rýga dhett Står sigh wähl
 fast Rýssen är mykett gahlen.
 Ester och finnar medh Swenske háffmän
 dhe Stýra honom dicht Vthi sadelen
 I Rýden medh mig om een Affton.

¹) Hdskr. för och med orätt till föregående rad.

20.

Gudh hielpe Konung Carl och Swerige medh.
 hans Edla Ryken och Wäna
 Gudh gifwe oss nådh och een godh fredh
 att wy kunde honom räth dyrkia och tiäna
 I Ryden medh mig om een Affton.

Ändha.

Denne Wÿsa kan Siungas
 Eftter, fölliande sätt
 Vnder Nestföreshrefnes Melody
 som wedh slutet så Lyder rätt,
 der Liggia the hieltar slagne.

3.

1.

[25]

Det war Bÿskoph Waldmar Söner,
 dee wore Twå Rosenne blommor,
 så skulle dhe sig till danmark fahra,
 och winna bådhe heeder och fromma¹,
 Så wunno dee sin fadher Vthaf sina Boÿor,

2.

Det war Bÿskoph Waldmar Söner,
 dee wille till dammark gånga
 och ginge dee sig den wägen så Lång
 att Lösa sin fader Vthaf sin wända
 så wunno dhe sin fader Vthaf sina boÿor

¹) Hdskr. foromma.

3.

Ginge dhe sigh ått wägen fram.
 Allt till den siöde Strande,
 och hörer tu nu du fergekarl
 du förr oss till danmarkz Lande,
 Så wunno dhe sin Fadher Vthaf sina boÿor

[26]

4.

Och hörer tu nu du Färgekarl,
 allt hwadh wÿ bedie om
 du giff nu oss det waldmar Grå
 för Sametz Kleder Wår
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

5.

Ginge the Sigh till Börtingens Borgh.
 och än till Börtingens Bÿ,
 dhe frågade sig så Lönneligh
 hwadh Torn deres Fader satt fången Vtj
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina Boÿor

6.

När som dee komme till det höga Slådt.
 och i then samma Bÿ,
 finge dhe Spöria hwar deres fadher war,
 och hwadh Torn han satt fången Vthj,
 Så wunno dhe sin fader Vthaf sina boÿor.

[27]

7.

Dhet war danske dränningen.
 hon Vth genom fönsteret Sågh,
 hwadan då är det fremmende fålk
 som gånger sig der Vthe medh ÅÅ.
 så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

8.

Dhet war Byskoph Waldmar Söner.
 dhe swarade dränningen såå,
 wÿ äre kompne af fremmende Lande
 och äre fÿskiare Söner Twå
 så vunno dhe sin fader Vthaf sina boÿor

9.

Dhet war danske dränningen.
 och hon oppå dem sågh,
 det i säÿa eder fiskiare Söner at wara
 det Liuga i eder Vppå,
 Så Wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

10.

[28]

Hören I danske dränningh,
 som är både mechtig och Rÿker
 Låfwen i oss fathige fiskiare Söner
 att fiskia Vtj edra dÿker,
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

11.

Dhet I Begiären att Fÿskia
 der medh achten i mig ath swika
 I ären wist Biskop Waldmars söner
 och ären honom så Lÿke
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

12.

Wÿ ären twå Fattige Fÿskiare Söner.
 det sÿnes oppå wåra Kleder
 och hören I danske dränningen
 I mågen oss icke så heda.
 Så wunno dhe sin fader Vthaf sina boÿor

[29]

13.

Ähr thet sandt I Säjgen För migh.
 J welen mig icke Swyka
 iag gifwer eder Låff och fröheet
 alt Vtj detta mith Ryke
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

14.

Så toge dhe af sigh sine Fÿskiare Klådher.
 dee Låto dem på Jorden Liggia,
 och togo thee sig Skafftafwel och Tärning af guldh
 och satte sig neder ath Leeka,
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

15.

Dhet war danske dråningen.
 war Kledt Vtj Scharlakan Rödh
 fick hon see Terningen och Skafftafwel Speel
 Det war af gullet Rödh,
 Så wunno de sin Fadher Vthaf sina boÿor.

[30]

16.

Hwadh ähren I för Fÿskiare
 iag fruchtat i ären icke huld
 J hafwen Skafftafwel och Tärningar
 dhe äre Vthaf Röda Guld,
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boÿor

17.

Dhet är och icke det rödha Guldh.
 Endoch eder tycker Såå.
 det är den klara messing
 och Solen Skÿner der Vppå.
 Så wunno dee sin Fadher Vthaf sina boÿor

18.

Dhet war alt om en Söndagz Morgon.
 dhe sungo messan så Lenge.
 dhe ginge sig till Smedian
 och ländte både hammar och Tänger,
 Så wunno the sin fader Vthaf sina boÿor.

19.

[31]

Dhe Stöte och the Brute,
 och arbetade så Swåra
 Ären i her Jnne bÿskop Waldmar
 och hafwen i någon förmågo.
 Så wunno dhe sin fader Vthaf sina boÿor

20.

Hwem är den som nu Klappar.
 eller hwem är den murarna brÿter
 her hafwer iag Legat i Fempton Åhr
 och aldrig hört sådana Gnÿer.
 Så wunno dee sin Fadher Vthaf sina boÿor

21.

Hören I Bÿskoph Waldemar.
 det är edra sönnor båda
 wÿ äre kompna af Sweriges Landh
 att hielpa eder af Järn och boÿor.
 Så wunno dhe sin Fader Vthaf sina boÿor.

22.

[32]

Här hafwer iagh Legat I Fempton Åhr
 allt som een fattig fänge
 och hören i mine Käre Sönnor
 iag förmå nu intet Gånga.
 Så wunno de sin fader Vthaf sina boÿor

23.

Dhet war Bÿskoph Waldmar Sønner
 The satte sin fader på förgyltan Stool
 Buru dee honom så sachtelig,
 alt Vtj den Gröna Skough,
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boÿor

24.

Buro the honom Så Sachteligh.
 igenom then Gröna ängen
 fingo the höra the hestars Gnÿ
 Tee töfwade icke Lenge
 Så wunno the sin fader Vthaf sina boÿor

[33]

25.

Hören I nu mine Käre Sønner.
 J låten mig på Jorden Liggia
 Rädden i nu edert Vnga Lÿff
 och Vthaf Skougen hårdt rÿmmen
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boÿor

26.

Hören nu I wår Käre Fadher.
 wÿ hafwe hulptit eder Vthaf boÿor
 och det skall aldrig till Swerige Spörias
 wÿ gånge eder ifrå handa
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boÿor

27.

Dhet war Bÿskoph Waldmars Sønner.
 The woro två Riddare så Starke
 Femp så wore the Vthaf dränningens Håffmän
 The slogo dem alla till marke
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boÿor

28.

[34]

Nu Liggia dränninges håfmän döda
 och neder fallen Af hest,
 wý sättie wår Fadher på Gångaren Grå
 han tiänar och honom best
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boýor

29.

Dhet war Býskoph Waldemar.
 han war så myket gladh,
 så rede dee så Lustelig,
 alt till den Färigestadh.
 Så wunno dee sin Fadher Vthaf sina boýor

30.

Så gofwe dhe den Fergiekarl.
 Sölfwér och guldh på handen
 så förde han dem Vthöfwer det Sundh
 och heem till sweriges Landen
 Så wunno dee sin Fadher Vthaf sina boýor.

31.

[35]

Dhet war Býskoph Waldmars Sönnér.
 Dee Lýffte oppå sin hath,
 Och hörér du nu tu Färigekarl
 du säg danske dränningen så myken Otack.
 Så wunno dee sin fader Vthaf sina boýor

32.

Du Sägh nu danske dränningen.
 bådhe Laster och Skam
 den Spoth hon hafwer wår Fader giordt
 den wele¹ wý hempnas på danmarkz Landh
 Så wunno dee sin Fader Vthaf sina boýor

¹) Hdskr. möjligen wel.

33.

Dhet war glädie och myken Frögdh
och helsande mera Gamman
Fader och sönnner dee wore heem Kompne
så wjydt Vthaf Fremmande Lande.
Så wunno dee sin Fader Vthaf sina böyör

[36]

34.

Nu hafwer Byskoph Waldmar.
förwunnit all ängest och qwida
och Leffwer han så gladelig,
medh sine Sönnner så rjyka
Så wunno dee sin fadher Vthaf sina böyör
Ändhe.

4.

1.

Priamus han war en Konungh Boldh.
Både Landh och Rjyke hade han i Woldh
wäll op i Roser om i welen Pariss föllia

2.

Fähm Sönnner hade han bådhe Starke och Raske.
J blandh dem alle war Parriss mjyket Karsk.
wäll op i Roser om i welen Parriss föllia,

3.

Hörer du min Sohn Parriss hwadh iagh säger tigh.
Till Greekelandh skall tu Reesa ner
Well op i Roser om i welen Parriss föllia

4.

[37]

Dhe Greeker togo wår Syster Bordt.
det gjorde dee oss till håån och Spoth
wäll op i roser om i welen Parriss föllia,

5.

Vthi lyka måtto du bethala dhem.
Dheres dägkeligste qwinna för till oss heem.
wäll op i roser om i welen Parriss föllia.

6.

Efter dee Ordh drager Parriss åstadh.
medh Tiugu Skeep Öfwer det wilda haaf.
wäll op i roser om i welen Parriss föllia,

7.

När som dee komme sigh mitt oppå haaf.
och der mötte Konung Melanus dhem.
Well op i roser om i welen Parriss föllia

8.

Af¹ honom wiste Parriss inthet aff².
Ty lett han sina Skeep för Segel gåå
well op i roser om i welen parriss föllia.

9.

[38]

Dhe ladhe sina Skeeph på hwitan Sandh.
och det war Parriss träder först oppå Landh,
wäll op i roser om i welen parriss föllia

10.

Brådt kom buden för dråning Helena Bordh.
Af Parris hörde hon så mången Ståldtz ordh.
well opp i roser om i welen Parris föllia.

¹) Senare tillskrifvet på den plats, som ursprungligen afsetts för stor initial.

²) ff senare tillskrifvet.

11.

Parris Stiger vppå högan Luftz Broo.
han låter sina hestar Thämia op fordt
wäll op i roser om i welen Parris föllia

12.

Erligen gånger dråning Helena I Kyrkian Ihn.
och der Stodh Parris, som Sohlen hoon Skeen
wäll op i roser om i welen Parris föllia.

13.

Så kommo till hopa the deygelige Tuu
Så Skiöna finss icke i werlden nu.
wäll op i roser om i welen Parris föllia.

[39]

14.

Och icke hafwer iagh i werlden någon Sorgh.
Om i welen föllia mig till Trogen borgh.
well op i roser om i welen parris föllia

15.

Och Råden I migh till Troghe Landh.
Så skolle i blifwa min Käre mann
well op i roser om i welen parris föllia,

16.

När dagen war Framleden och natten giordes mörk.
Så Stulo dhe dråning heelena bårdt
well op i roser om i welen Parris föllia.

17.

Brådt Kom Konung Melanus medh sine Skeeph.
Så snart han dee tyenderna weeta fick
wäll op i roser om i welen Parris föllia

18.

Så föll han nedher på grönnan Iordh.
och aldrig då kunde han tabla eth ordh
Well op i roser om i welen Parris föllia.

19.

[40]

Straxt der efter een Liten Stundh,
Stodh Konungen Op af det sorga Rum
wäll op i roser om i welen Pariss föllia

20.

Gudh I Himmelen ware mitt Rådth.
att iag måthe hempnas det Öfwerådth
wäll op i roser om i welen paris föllia

21.

Så Skrifwer han bref till Konungen Boldh.
att dee willia hempnas det Öfwerwådth.
wäll op i Roser om i welen paris föllia,

22.

Då finge dee Förstar så Storan en Sårgh.
dheres däggheligste Qwinna war i Troge Borgh.
wäll op i Roser om i welen paris föllia

23.

Och aldrig hade dhe en sådan qwinna Sedt.
müket mindre af någon så Skiön säyga weet
Well op i roser om i welen Parris föllia.

24.

[41]

The Greeker dhe Lade sine Skeph Ifrån Landh.
Ettussen Twåhundrede och Tiugu försann
well op i Roser om i welen Pariss föllia

25.

Dhe Ladhe sine Skeeph För Troge Stadh.
der af Priamuss blef intet Gladh
well op i roser om i welen Pariss föllia

26.

Dhe Lågo derförre I Tyo Åhr.
det wancka så många dödliga Säär
Well op i roser om i welen paris föllia,

27.

När som the Fingo ther ingen macht,
ath wÿka aff hadhe dee i acht,
well op i roser om i welen parris föllia

28.

Lell funno dhe på ett Skalka Seedh.
Thee giorde een hest af trä och weedh
well op i roser om i welen parris föllia.

[42]

29.

Hästen af Trää Konstelig giordhe dhe Sää.
Ettusendh man Vthj honom Lågh.
well op i roser Om i welen parris föllia

30.

Brådt Kommo buden för Priamus Bordh.
Eder Skencker dee Greker een hest så Stoor.
Well op i roser om i welen parris föllia

31.

Hästen Skenckte dhe bådhe Stoor och Ryk.
Aldrig war han Skiönare i Troge by.
well op i roser om i welen parris föllia

32.

Till Klostre I Staden hafwa de honom Skenckt
att dhe icke i Siöön skulle blifwa fördrenkt,
well op i roser om i welen parris föllia.

33.

Vpstiger Konung Priamus från Bredhe Bordh.
han wille den hesten Skodha fordt
Well op i roser om i welen parris föllia.

34.

[43]

Troghe-Stadh Vth medh honom gick.
så snart dee den hesten Skodha fick,
well op i roser om i welen parris föllia.

35.

Dhe Förde dhen Hesten vp till Trogenborgh.
det blef dem då alla till grååt och Stoor sorg,
well op i roser om i welen parris föllia.

36.

Hästen war Stoor och Porten war Trångh.
dee bruto nedh murar medh Jerne Stång.
Well op i roser om i welen parris föllia.

37.

Hesten Fördes In, I Troghe medh Bångh.
det hördes Vthi honom så Storanen Klangh.
Well op i roser om i welen parris föllia

38.

The drucko och gladdes then Långa Natt.
The meente sig hafwa fådt een så Storanen Skatt
Well op i roser om i welen parris föllia.

[44]

39.

Somblige Lågo I Sängen ner.
 och somblige Orka ieke röra sig
 Well op i roser om i welen paris föllia

40.

Tröst och modh togo de Greeker till sigh.
 Vthur hestens buck så Krupo dhe Vth
 Well op i roser om i welen parris föllia

41.

Dhe Thände Straxt Elden I Staden så Rödh
 det blef thee Trogjaner till sorg och dödh.
 Well op i roser om i welen paris föllia

42.

Vthi Stadhen dhe andra då Straxt Kommo.
 Så snart dee Greeker det förnummo
 Well op i roser om i welen paris föllia

43.

The Sköflade och brände Så Margelundh.
 The Skondte hwarken Gammal eller Vng
 Well op i Roser om i welen parris föllia.

[45]

44.

Melaus Fick der sin dränning Igen.
 I kommen till mig min gamla och goda wänn.
 Well op i roser om i welen parris föllia

45.

Nu Hafwer Troghe en Ända Fädt.
 som Casandra hafwer om honom Spoodt
 Well op i roser om i welen parris föllia.

46.

Christus I Himmelen ware wårdt Rådth.
och beware oss alla för Öfwerdådth.
Well op i roser om i welen parris föllia.

Ändha.

5.

1.

Ebbe drömde en dröm om Natt.
J sängen der han Lågh,
och arla om mårgonen han wacknade
han sade sin moder der aff,
för oräth sack och myken osanning
Så togo dhe Ebbe hans Ljöff aff.

2.

[46]

Migh Tücke att min Kappa Blåå.
hon war mig worden swarth
och alle dee Fouglar i Skougen wore
dhe sade mig alla godh nath.
för orätt sack och myken osanning
Så togo dhe Ebbe hans Ljöf Aff.

3.

Och icke skal du draga I Rosen Lundh.
och beeta diur heller him
men tu skall blifwa hemma
och Tahla wedh fästemo dñ
för orätt sack och myken osanning
Så togo dhe Ebbe hans Ljöff aff.

4.

Swarade Ebbe Täckeson,
 war Kledd i Kiortelen Rödh.
 jag håller det för ingen Ryddare at wara¹
 så redder att han skall döo.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dhe Ebbe hans Lyf af.

5.

[47] **T**het war Ebbe Täckeson.
 satte på Rennaren Rödh,
 Jag håller det för ingen Ridders man at wara¹
 som achtar dee Lösa drömmar
 för oräth sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lyf af.

6.

Thet war Ebbe Täckeson.
 Ryder i Rosenlundh
 och ter mötte honom hans banneman
 som herre Gudh Laste den Stundh
 för oräth sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lyf af.

7.

Hwar är dñ höck hwar är dñ hundh.
 hwar äre dñe Raske häfredar
 hwÿ Ryder tu så allena
 J genom dhee gröna heedh.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lyf af.

8.

[48] **H**war är dñ Höck Hwar är dñ hundh
 hwar äre tñe Raske häfdrengiar
 hwÿ ryder tu så allena

¹) Håskr. för att wara till föregående rad.

igenom the gröna ängiar
 för orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöff af.

9.

Min Hundh han är I Rosenlundh.
 och byter diuur och Råå.
 och somblige af mine häfmän äre på den salta flodh
 och brÿta den böllian Blåå.
 För oräth sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöf aff.

10.

Min Hundh ähr I Rosenlundh
 och byter diuur och hÿnd,
 och somblige af mine¹ hofmän äre hemma
 och achta på Fästemö min
 För orätt sack och myken Osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöf af.

11.

Somblige honnom medh Spiuten Stungo
 och somblige höggo honom medh swärdh
 och det må iag försanning Säyga²
 Den döödh war den herren aldrig wärdh. [49]
 För oräth sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöff af.

12.

Togo dhe vp Ebbes Klädher.
 dee wore af bloden så tung
 och så låto dee löpa hans goda gångare
 Allt igenom den gröna Lundh.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöff af.

¹) hof skrifvet i rasur.

²) Hdskr. Säyga.

13.

Gångaren Loop I Stallen.
 der han waar waan att Ståå
 och vthe Ståår Ebbes moder
 och såg hon allt der oppå.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lÿf af.

14.

Gudh Nådhe den digh Sadladhe.
 Gudh Tröste den du baar
 Gudh frögdde dÿn Siähl Ebbe Tÿckeson
 Så Rask een häfman du waar
 För orätt sack och myken Osanning
 Så togo dhe Ebbe hans Lÿf af.

[50]

15.

Dhet war Ebbes Modher.
 war kledd i Scharlakan och hermelins Skin,
 och så gåår hon i Sängstufwan
 för Ståldtzen Adelin Jn.
 För orätt saack och myken osanning
 Så Togo dee Ebbe hans Lÿf af.

16.

I Sitten här alle mine Iungfrur.
 J Sÿn eder gierning så brådt
 och her är kommit et så fremmande Lÿck
 Som her will hwilas J nath.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lÿf af,

17.

Och dett war Ståltten Adelin.
 hon blecknade i Blomekinn,
 och hwadh är det för ett fremmande Lÿck

som icke Orkar her omkring
 för oräth sack och myken osanning
 Så togo dhe Ebbe hans Ljöf af.

18.

[51]

Swarade Ebbes Modher.
 och henne raan tårar på kin
 det är Ebbe Skemmelson
 alldrakiäreste Syster Sohnen min
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Ljöf af.

19.

Somblige grafwen grofwe.
 och somblige Waxliusen optende
 och allt satt Ståltzen Adelin
 så swära¹ effter Ebbe mände hon längta.
 För orätt sack och myken osanning.
 Så togo dee Ebbe hans Ljöf af.

20.

Gudh Nåde digh Ebbe Tjckeson
 Som måtte komma heem
 dyn moder hon har fådt een så Storan een sårgh.
 för aldrekierste Syster Sohnen sin,
 För orätt sack och myken Osanning
 Så togo de Ebbe hans Ljöf af.

21.

[52]

Swaradhe Ebbes Modher.
 och henne Runno Tårar på Kin
 Du Statt op Ståldtzen Adelin
 och Kiänss wedh festemannen dyn
 För orätt sack och myken osanning
 så togo dee Ebbe hans Ljöf af.

¹) Hdskr. för så swära till föregående rad.

22.

Arla war det om morgonen.
 och förr än dagen giordes liuss
 Tree wore dee Sahl. lyken.
 I Ebbe Tykesons huuss.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo dee Ebbe hans Lyf af.

23.

Dhen ena war Ebbe Tyckeson
 och deen andra war hans moder
 den tridie då war hans Fästemöö
 af sorgen så blefwo thee döda.
 För orätt sack och myken osanning
 Så togo de Ebbe hans Lyf af.

Ändha.

6.

1.

[53]

Dhet war Ollof Strångeson.
 och så ten Vnga habor
 dee tiente sig så lenge
 Vtj danske Konungens håff.
 Så wunno dee sina gode godtz under Ryllandh

2.

Dhe Tiente sigh så Lenge.
 alt som Twå Stalbröder Sätthe
 och det war ingen i werlden till
 deres wändskap kunde åthskillia
 Så wunno dee sine gode godtz under Ryllandh

3.

Dhe Tiente sigh så Länge
 för danske konungens besta.
 Begynte dee sig een Trätta
 alt om begges deres goda hestar.
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

4.

Och hörer tu Vnga habor.
 wÿ wele intet Trätta
 din moder hon war min gode Gummor
 att hon icke sörger oss båda,
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

5.

[54]

Och war min Mor dÿn goda Gummor.
 och säger duu det medh Skäl
 Gudh låte dig aldrig blifwa manssens macka
 om duu icke duster medh mig,
 Så wunno dee sina goda godtz under Rylandh.

6.

Och Ingen Skal då rosa mina Starcka hender.
 för än man hafwer dem förestådt
 men så raske då hafwer iag hestar
 Som duusten medh tig törss Rista
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

7.

Arla war det om Morgonen.
 och för än dager giordes liuss
 Så många då wore de sadleda hestar
 alt för det duuste huuss
 Så wunno dee sine gode Godtz under Rylandh

8.

Arla war det om Morgonen.
 så fagert den Lärikian sång
 Vp står Ollof Strångesson
 han kleder sig för sin Sängh.
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

[55]

9.

Han Klädher sigh I Pantzsar
 och så vthi Pantzsar fiäll
 och det war danske Konungen
 han fruchte sig för honom sielf
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

10.

Den Första Dust dhe Samman Redho.
 Så gnägade habors hest.
 Mången duust då hafwer iag Rydj
 iag fruchtar att denne blifwer mig och werst.
 Så wunno dee sine gode Godtz under Rylandh

11.

Dhen Andra Dusten dhe samman Redho.
 då blef habor Såår
 dee greto och sörgde dee danske fruer
 dee feldte så modigan Täär.
 Så wunno dee sine gode Godtz under Rylandh.

12.

Dhen Tridie Dusten dhe Samman Redho.
 då bleff habor dödh
 hon dåna der wedh danske dränningen
 och så habors Fästermöö
 Så wunno dee sine gode Godtz under Rylandh.

13.

[56]

Dhet war Ollof Strångeson.
 Slår op medh sin hwita handh.
 det gifwe Gudh fader i himmelryk
 iag wore vppå Fremmande Landh.
 Så wunno dhe sine gode godtz vnder Rylandh.

14.

Dhet war Olluf Strångeson.
 han talade till sin hest
 mig tyecker nu så vtj mitt sinn
 att Skougen Skyler oss best.
 Så wunno dee sine godtz vnder Rylandh.

15.

Ropade Danske Konungen
 så högd t vthöfwer all sin gårdh.
 och det förbiude den altzmechtige Gudh.
 att tu skulle Skougen nå så.
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh.

16.

I Gifwen mig nu litet watten.
 Jag dricker det så gierna som wÿn,
 men aldrig kommer iag till örsalss Landh.
 och Tala medh moderen min.
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh,

17.

[57]

Tack hafwer Ollof Strångeson.
 och han war sig intet Seen
 han drog sig af Landet bårdt.
 för konungen och alle hans häfmän.
 Så wunno dee sine gode godtz under Rylandh

18.

Nu Ligger habor vnga dödher.
Nederfallen af hest.

Oluf Strångesson är een fredlöös man
och Skongen tiänar honom best.

Så wunno dee sine gode godtz under Rýlandh.

19.

Nu Ligger vnga habor.
att bloden rinner honom till Dödha

Oluf Strångesson är een flychtig man
Men han kan well tiäna sin föda

Så wunno dee sine gode godtz under Rýlandh.

Ändhe.

7.

1.

[58]

Redherstige tiänar I Konungz Gårdh.
Slýter han Skarlakan fordra medh Mårdh
Fruwer i Gifwen oss Orloff.

2.

Rederstige tiänar han Konungen.
medh Skäbl fruwer och Jungfrur Vndte honom well
Fruwer i Gifwen oss Orloff.

3.

Rederstige Skänkte för konungen Wýn.
hans ögon dee Lechte på Lyten Cerstin¹
Fruwer J Gifwen oss Orlof.

¹) Ce skrifvet i rasur.

4.

Fiortande Winter sedan iagh Runer nam.
 J affton skall iag pröfwa om dee äbro san
 Fruwer i gifwen oss Orlof.

5.

Medh den högra¹ handen han för konungen Skänkte,
 medh den wenstra handen han dee Runnorna sende
 Fruwer J Gifwen oss Orloff.

6.

[59]

Han kastade Runor till Lÿten Cerstin.
 dee Stuncko Strax vnder Stålss Adelinss Skinn,
 Fruwer i Gifwen oss Orloff.

7.

Stålss Adelin hon Rännade som en Blodh.
 Och Rederstige han blecknade der han Stogh,
 Fruwer i gifwen oss Orlåff,

8.

Rederstige han gånger för sin Modher att Ståå.
 ach min käre moder i gifwen mig gädt Rådhen,
 Fruwer i gifwen oss Orlof.

9.

Iagh gifwer dhe Rådhen som iagh Plägar
 törr gack i Sängh och stängh din döör,
 Fruwer i gifwen oss Orlof.

10.

Iagh kastade Runor till Lÿten Cerstin²
 dhe Ruchko Strax vnder Stålss adelinss Skinn,
 Fruwer i gifwen oss Orloff.

¹⁾ Hdskr. höga.

²⁾ Ce i rasur.

[60]

11.

Redher stige gånger till Buren sin,
han wille icke läta någon till sigh,
Fruwer i gifwen oss Orlåf.

12.

Stålsz Adelin hon gånger för sin Foster
Modher att Ståå.
Och läfwen i mig att Spassera gåå,
Fruwer i gifwen oss Orlåf,

13.

Fulla Låfwar iagh eder att Spassera fahra.
Men sielf då skolen J för edra gierningar at swara
Fruwer J Gifwen oss Orlåf,

14.

Stålsz Adelin hon Axladhe kappan Blåå.
Och så gånger hon tytt som Rederstige Lågh,
Fruwer i Gifwen oss Orlåff,

15.

Hon klappa på döran medh fingrarna små.
Står op Rederstige Låter Låszerna J fränn
Fruwer i Gifwen oss Orlåf.

[61]

16.

Jngen hafwer iagh Ståmpna satt.
och ingen då Låter iag Jnn J natt,
fruwer i Gifwen oss orlåf.

17.

Och Jungfrun Axladhe kappan Blåå.
Så sårgelig då mände hon dädan bårdt gåå,
Fruwer i gifwen oss orlåf,

18.

Och när som hon kom till Slåthe
Konungen henne der mötthe,
fruwer i gifwen oss Orlåf,

19.

Hörer tu Stålsz Adelin käre dätter min.
hwart Liger tina wägar om affton tydh,
fruwer i gifwen oss Orlåf,

20.

Och iagh har Warit Vthe medh åå.
och hempta dee blämster Stora och små.
fruwer i gifwen oss Orlåf.

21.

[62]

Och hwar hempta du dem så Lenge.
allt Vthe wedh Rederstige Sänge.
fruwer i gifwen oss orlåf.

22.

Och må iagh nu icke Redher stige fåå
Så skall iag mig af landet bårdt gåå,
fruwer i gifwen oss Orlåf,

23.

Konungen kallar på små swänner Twå,
J beden Rederstige Jnn för mig gåå
fruwer i gifwen oss Orlåf.

24.

Rederstige Inn J genom dörran Stegh.
Konungen honom medh ögonen negh.
fruwer i gifwen oss orlåf.

25.

Och hörer tu Rederstige wäll Swepter J Skinn.
 Hwadh hafwer tu bestella medh dättren min,
 fruwer i Gifwen oss Orlåf,

[63]

26.

Rederstige swarade konungen medh Skiäll
 och intet har iag att bestella medh eder dätter käär
 Fruwer i Gifwen oss Orlåf.

27.

Ock hörer du Rederstige wäll Swepter J Mårdh.
 Jag gifwer tig Ståls Adelin dätteren wår
 fruwer i gifwen oss nu Orlof.

28.

Rederstige Tackadhe Konungen medh Skiäl.
 Jag Tager giärna Ståltz Adelin eder dätter kiär
 fruwer J gifwen oss Orlof.

29.

Dhet war Glädie och myken Gamman.
 Rederstige och Ståltz Adelin gofwes Tillsamman
 fruwer i Gifwen oss Orlåf.

Ändhe.

